

TITVLVS XLIX

Si uis fortissimus fieri: æacide aut **H**ectoris exemplis fias.

Scæuolam quære ducem tuarū cogitationū: si uis iuris
cōfultissimus appellari.

Vestigij hære **C**urijs: si cupis innocētissimus incorruptis
simusq; dici.

Nihil erit tibi cum uulgo cōmune: si sapientum exemplis
ad perfectam contendes uirtutē.

CTitulus. xl ix.

CContentioſa familiaris.

Quid te mibi præfers o bæluas? **Q**uae tibi mecum esse po-
test æqua cōtentioſa Generis ueſt. **A**t tu homo nou⁹ (ut illo
in Ciceronē utar Salustij) qui rupto robore natus: ut **N**a- **S**alustius in
ſo inquit: nullos habuisse parētes censendus es. **V**irtutis: inuectiva
At quæ uirtus est tua? **Q**uod cyathos amplissimos: calicē **O**uidius. j.
Alius nasorū quattuor beneuentani futoris nomē baben/ metamor.
tis: de quo loquit̄ luuenalis; simillimos uno haustu sorbi. **L**uuenalis
lare delectaris: in tuaq; nefandissima libidine tua ē milita-
ris cōposita gloria. **A**t mibi & generis est nobilitas tanta;
ut erubescere me iure possis: ubi hæc tibi sit contentio: &
tm̄ in uirtute latidis ut me uenerari nō nequeas. **C**ōtendis
meū de diuitijs: **T**ibi non cedo. **N**am þþ babes plures
nūmos; plura prædia: plures fundos: non es me tm̄ ditior;
cui⁹ cupiditas nulla est nisi cū uirtute. **A**ttu cupis & inflā-
maris tuis pturbatiōibus: nec tm̄ habere potes rerū: ut nō
multo audi⁹ optes plurima. **E**go paupertate mea cōtentissi-
mus nihil appeto: & ut illo utar **T**erentij: cū nihil habeā: **T**erentius
nil mibi deest. **E**x Mediolano. xix. kalēdas Maias.

CContentioſa familiarissima.

Et si me summope pudere decet: tecū contentionē ullam
agere: ne tua te tamē in phrenesi iactes: ad ea contentioſe
rudebo: quæ unis ad me scripsisti litteris. **N**on audere me
boas affirmare bene dictum te coram: **M**onimēta: cū mo/
numēta dicēda putas poti⁹. **P**eto abs te uir ignare littera/
rū: moneo qđ præteritū habeat; **M**onui dices. **Q**uod su-

TITVLVS XLIX

pitum:monitum.**Vnde** hoc monimen: & monumentum
format: **A** supino. **Cur** igitur i mutabit in us **Cur** in nocu
mento: **V**eteri quadā consuetudine: uel alia formatione
q̄ ea quæ ad monumentū attinet: quæ potest & debet mo
nitio dic̄ mentis: ita ut nō monimen: sed monitio: quasi a
præteriti adiectiuo dica: & mente deriuet: & cum ipsis
Vir. 3. ænei. cōponat. Inde apud **Virgiliū** monumentū & pignus amo
ris: Et rursus ab **Andromache**: manuū tibi sint monimēta
mearū: hoc est memoriae. **Sic** ego reor. **Vale.** **Ex** Medio
lano. xvij. Kalendas Maias.

¶ Contentiosa grattis.

Contendere mecum audes: q̄ obrem nō est mibi negligen
dū de quo contendas. **N**on em̄ sumus pduelles: nec pdū
ellionatus crimen nobis est propositum cōtentioñis ge
nus. **D**e bonis litteris nō de uulneribus: nō de probris est
cōtentio: quā adeo probauere atheniensiū scholæ: ut uel
præmia cōtendentib⁹ cumulatissima pposuerint: **R**oma
ni uero declamatores habebant assiduos qui & muneri
bus simul & honoribus donabant non paruis: **S**i recte tñ
Quintiliani: tñ **S**enecæ declamationes intuemur: tñ paulo
prius quæ a **C**icerone de multis æqualibus suis: & de se
Cōmentati
ones ipso scripta sunt. **C**ōmentationes aut & a **P**latone: & a **C**i
cerone in suis dialogis introductæ: quid significant aliud:
q̄ cōtentioñis genera honestissima: quib⁹ uerū siebat di
lucidius: **Q**uid hodie diui **T**homæ scotiq̄ disceptatioñes
quibus cū hæc aut illa quæsiverint: & sibi respōdent: & in
suas arguunt sententias: ut ea contentione quicqd intrica
tū erat: magis enodet: **H**oc dicendi scribendiq̄ genus cū
utilissimū esse probat **T**homas: tum doctis hominibus iu
cundissimū: quo excitant: ut **L**actantius ait: si qua sunt in
genia semisopita: mentes refouent: doctrinæ inter se con
ciliant. **Q**uāto nos emimus clarorum familiaritates uitro
rum precio: **A**t contentionibus hisce cum eruditissimis
ac clarissimis assidue uersemur: opus est: quorum auctori
tate ac gratia fræti possimus eorū superare uersutias calli

Atheniensiū
scholæ.
Declamato
res.

Cōmentati
ones

Thomas
Scotus

Lactantius

TITVLVS XLIX

dissimilares rationes: quod nobiscum certamen ineunt. Faciunt enim eiusmodi uexatiōes p̄spicationes intellectus: ut docet **Sene-**
ca. Itaque tibi cōtendere parato uicem apparo: ut cōtentione cōmuni: aliquid ad posteros a nobis pfectū deferae. Quod dixi de polypodiis ac telluris coloribus: improbas.
At Aristoteles probat: ut ignis terrā in suū & naturalem **Aristoteles** reformans colorem: albam efficiat: ut calcē ex lapidibus factā. At Basilius te docet: cū nullus sit natīus polypodi **Basilius** color: eum sibi ex adiacente quāri solo: ut alius albus sit: alius croceus: alius mixtus. Quero inertiam non debere aspirari: affirmavi: tu aspirari uis: cōtendis rursus insipide cum si ars non aspiratur: ut uel tu non negas: Iners ab in **Iners** & arte dictus: quasi cui nulla sit ars: aspirari non possit. **Ars Ars** enim philosophorum testimonio est collectio præceptorum ad unum finem tendentiū. Adducis nescio quorum nomina imperitorum: quos obscurissimo loco erexit in mediū affers testes tibi tuæ ruditatis. Tunc tibi credo minus. Dicis & uiros hodie doctissimos iisdem scribere characteribus. Si id faciunt: in hoc sunt ignarissimi litterarum quæ ego pro te dictum hoc puto: quod te doctissimum esse uelis. Sumo uerbum gemino uis in scribendū esse: ut & summū quod inde dictum autumas: quia nemo sumere dicat: nisi quod summū est. Vnde somnies hæc non intelligo: cum aliud summū sit: aliud sumo: illudque duplice in scribae qua si a sumo & manu: hoc est: quod tota sumitur: & uix strigie manu. Sumo uero unico in scribi debeat: quique secus censem: in fallantur uæbementius. Contendis rursus non decere principem magnificū appellari. At Cicero ab **Ari** **Magnificus** stotele usurpauit in ædificandi splendore: domesticoque **Cicero** apparatu magnificentia esse sitam. Qui ergo ædificijs dignissimis omni laude delectaui: uirtutque pereleganter: is magnificus dicendus est. At elegantiam uis in uocabulorū **Elegantia** præstantia: non in domestico uel apparatu: uel cultu: uel corporis esse ornatus dicendā: affersque testimonium & Laurē, Laurentius tij ualle: qui elegantias ædidiit: & Augustinū senensem: quod Aug⁹ datus

TITVLVS L

Aulus Gellius elegantiolas effecit: Ego neq; illū nec illum duces sequor
Tabella sed ueteres quos Aulus Gellius probat: Elegantiam in ui-
Tibullus tū uestitusq; sitam uoluisse. Vis tabellas pro paruis accipi
tabulis: quibus ædificat: adducisq; Tibullū testem: qui ta-
bellam uoluit tabulā esse: in qua de pictum aliquid in tem-
plo foret. Ego tabulas alias ædificijs debitas puto: ex qui-
bus tabellæ nō pdeant: alias quib; scribat pingue ue qcq;
ex quibus tabellæ prodire possint: ut etiā ius ciuile ad cō-
tra tabulas titulū habet: & tabulæ testamentariæ dicunt:
& inde tabellæ: ac inde tabellarij: quotiā in tabulis scribe-
bat cæratis: ut te dicas non latere. Qd nō arbitreris recte
dici Martiale sexto casu: ut luuenale: nō cōtendas. In sen-
tentia uolo permaneas: ut apertissimus uideare fatuus: q
neq; qd ipse: nec quod alij fanf: intelligas: cætera tua eius-
modi sunt obiecta in meas litteras ut per se fileant erube-
scantq; meā faciem. Sile uir ineptissime. Cōtentio sit tibi
posthac cum tui simillimi: mihi uero nō nisi cum doctissi-
mis atq; disertissimi: ut & Alexander in uitatus ad stadiū
sibi respondit: non nisi cum regibus currendum. Noluiti
hac contentionē (ut opinor) non nihil tibi gloriæ compa-
rare. Esto: sis quod optabas assecutus. Nihil ex tua pereat
opinione. Resipisce. Ex Mediolano decimo septimo kalē
das Maias.

Synonyma contentiosa.

Non habet hæc res: ut tu sentis.

Hector nequit (ut sentis) in aspiratum scribi.

Male opinaris de bubalo: qd sit genus elephantis.

Recte dixi elephanti pblossidē: eminentia esse nasi.

Rhinoceros fm casum male tua sententia format rhinoce-
rontis: sed habet rhinocerotis.

Non bene doces: rhinocerota in fronte cornu habere: cū
habeat in nare.

Non est sapide dictum (melius dici) honor q; bonos & le-
por q; lepos.

Gloriosū ueruste admomū nō inueniri nisi in malā partē.

TITVLVS L

Fac ut elegātius studeas loqui; si tuis doct̄us haberī.

Nihil dicas: cum si contentionē utendum sit: non possim aliquid addere.

Nolim tecum contendere: quod si facerē: multa in te falſo dicta coniūcerem.

Habes tu quidē in sensu nihil de litteris sani.

Qd̄ credis de litteris breuiandis: omne falſum est.

Multa in syllabis disiūgēndis singis: quæ nescis tā abdere ut esse uera uideant.

¶ Titulus. I.

¶ Cōminatiua familiaris.

Affecisti tu me quidē iniuria: qui conuitijs famam meā maculare nixus es. **A**t esse me puta non assuetū cōtume- liæ tolerandæ. Reddam tibi sed maiore mensura multo: & nō solū par pari(ut apud Terentiu legi: qd̄ te morde, Terentius at) sed tanto magis quāto sum te longe maiore quidē aio. **T**u tamē a tuis nō degeneras: q ea fuere semp cōditione: ut i cōtumelijs & cōuitijs summopere detestādis assidue sunt uerlati. **S**ed cū quo credis agendū eē tibi: qñ mecū. **C**erte cū illo: q multos tui similes castigauit: multos casti- gatur⁹ sum. Interminatū esse me tibi: non multifacies. **A**t id exequar cōminatiōis: qd̄ deinceps magis metuas. **A**ffi- ciā te tanto(nō metu solū) sed dolore: ut possis nō iniuria optasse me tibi fuisse nunq̄ antea cognitū. **F**aciā ut faunus Herculis iētu cadas: aut nan⁹ gigantis p̄cussione delabare. **S**anus sis. Ex Mediolano, xvij. kalēdas Maias.

¶ Cōminatiua familiarissima.

Nō sum ego ex eo passe⁹ genere: qbus fiunt laruæ formi- dables: sed hoc tu tibi non esse prædictū: neges me omni opera curaturū: ut p tuo tam acerbo furore plectaris. **S**unt: ut nō nescis: & amicitiæ tot mibi: & clientelæ ut pos- sim te in ægyptum usq; insequi. **N**ec falli quidem potero: **S**cio q̄ sis intrepid⁹: q̄ elata mente ac supbo spū: q nemine metuas: sed erunt sine insidijs: eæ paratæ vindictæ: q̄s me- tuisse præstiterit. **H**oc aut̄ facili⁹ offēdere: qd̄ lādi a nullo